

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821203342
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7821203342.14

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v spore žalobcu: A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, IČO: 35 544 163, proti žalovaným: 1/ E. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, XXX XX H. I., právne zastúpený: AdvokaTT, s.r.o., so sídlom Nerudova 14, 040 01 Košice, IČO: 50 001 949, 2/ J. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, XXX XX H. I., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Lukáš Mojsej, s.r.o., so sídlom Žižkova 2073/19, 040 01 Košice, IČO: 51 417 685, za účasti intervenienta na strane žalovaného 1/: UNIQA pojišťovna, a.s., so sídlom Evropská 810/136, 160 00 Praha 6 – Vokovice, Česká republika, IČ: 492 40 480, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 812 948, právne zastúpený: CLS Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom Zochova 6 - 8, 811 03 Bratislava, IČO: 36 854 972, o zaplatenie sumy 12.130,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie 12.130,00 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 06.12.2021 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Súd p r i z n á v a žalovaným 1/ a 2/ a intervenientovi na strane žalovaného 1/ náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou zo dňa 07.12.2021 doručenu súdu dňa 16.12.2021 domáhal voči žalovaným 1/ až 4/ solidárnej povinnosti zaplatenia sumy 12.130,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.12.2021 zaplatenia, a to titulom náhrady majetkovej škody spôsobenej pri dopravnej nehode dňa 22.9.2018. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

2. Žalobca pôvodne v žalobe označil ako žalovaného 1/: AXA pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 36 857, žalovaného 2/ UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948, žalovaného 3/ E. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX H. I. a žalovaného 4/ J. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX H. I..

3. Okresný súd Rožňava uznesením sp. zn. 6C/73/2021-36 zo dňa 16.12.2021 konanie zastavil s poukazom na prekážku začatého konania - litispendenciu. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. b) a d) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd Košice uznesením sp. zn. 6Co/7/2022-66 zo dňa 24.01.2022 zrušil uznesenie tunajšieho súdu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že

prekážka začatého konania už bola odstránená. Vo svojom uznesení tiež konštatoval, že po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie pôvodný žalovaný 1/: AXA poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 36 857, zanikol (deň výmazu z Obchodného registra 18.12.2021) fúziou a pôvodný žalovaný 2/: UNIQA poisťovňa, a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948, sa stal jeho nástupníckou spoločnosťou, na ktorú prešli všetky práva a povinnosti. Právnym nástupcom žalovaného 1/ je žalovaný 2/, čím došlo k splynutiu žalovaných 1/ a 2/, preto odvolací súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného 1/, a to spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948 (pôvodným žalovaným 2/), ako so žalovaným 1/.

5. Súd uznesením sp. zn. 6C/73/2021-219 z 20.10.2022 konanie proti žalovanému 1/ postupom podľa §62 v spojení s §161 ods. 1 CSP zastavil, pretože po právnom posúdení veci podľa §21 ods. 3 a §7 ods. 1 Obch. z., uzavrel, že pobočka poisťovne z iného členského štátu ako organizačná jednotka právnickej osoby nie je samostatnou právnickou osobou v zmysle §18 OZ, ale je iba organizačným útvarom už existujúceho zahraničného podniku, v tomto prípade podniku zahraničnej právnickej osoby, ktorá na území Slovenskej republiky podľa §21 ods. 3 Obch. z. podniká a koná práve prostredníctvom tejto svojej pobočky, ktorá ako organizačný útvar tejto zahraničnej osoby však nemá spôsobilosť na práva a povinnosti, pričom hmotnoprávnu ani procesnoprávnu subjektivitu tomuto nezakladá ani jeho zápis do obchodného registra, ktorý je podmienkou vzniku oprávnenia zahraničnej osoby podnikateľ na území Slovenskej republiky a pri hmotnoprávnom úkone týkajúcom sa organizačnej zložky právnickej osoby ako zmluvná strana uvedením obchodného mena, sídla, identifikačného čísla, príp. iných potrebných údajov k jej identifikácii ako zmluvná strana preto sa uvedie samotná právnická osoba, ktorá má organizačnú zložku; pri tomto právnom názore vychádzal z rozhodnutia dovolacieho súdu publikovaného pod R 57/1996, v zmysle ktorého „odštepny závod ani iná organizačná zložka podniku nemá spôsobilosť byť účastníkom občianskeho súdneho konania. Ak je v žalobe pri označení úplného obchodného názvu podniku uvedená aj organizačná zložka, ktorej sa spor týka, nie je to dôvod na zastavenie konania.“ Z uvedených dôvodov uzavrel, že v danom prípade organizačná zložka podniku zahraničnej právnickej osoby žalobcom označená ako UNIQA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Bratislava, Krasovského 15, IČO: 53 812 948 pre nedostatok hmotnoprávnej a procesnoprávnej subjektivity nemôže byť stranou súdneho sporu.

6. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie buď zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo pokiaľ dospeje k záveru, že napadnuté uznesenie vo výroku o zastavení konania je vecné správne a zákonné, aby zmenil aspoň napadnutý výrok o trovách konania tak, že náhradu trov konania neprizná žiadnej zo strán. Krajský súd Košice uznesením sp. zn. 9Co/182/2022-278 zo dňa 30.05.2024 potvrdil uznesenie vo výroku o zastavení konania, zmenil uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ náhradu trov prvoinštančného konania žiadnej zo strán nepriznal a zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

7. Súd pokračoval v konaní s pôvodne žalovanými 2/ a 3/ ako žalovanými 1/ a 2/ a vo veci nariadil pojednávanie na termín 17.09.2024.

8. Podaním zo dňa 22.08.2024 oznámila UNIQA poisťovňa, a.s., Evropská 810/136, 160 00 Orahá 6 – Vokovice, Česká republika, IČ: 492 40 480 konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: UNIQA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 812 948 svoj vstup do konania ako intervenient na strane žalovaného 1/.

9. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 16.09.2024 doručenom o 17:31 hod. oznámil súdu, že žalobu berie v celom rozsahu späť, nakoľko prehodnotil svoje procesné stanovisko zotrvať na podanej žalobe, keďže predovšetkým jeho študijné povinnosti mu neumožňujú pokračovať súdnom konaní. Navrhol, aby súd nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán. Mal za to, že v jeho prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie práva na náhradu trov konania tak, ako to má na mysli ust. § 257 CSP, ktoré videl v samotnom predmete konania, ale aj v jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, na ktoré už aj poukázal v predošlých podaniach v priebehu tohto súdneho konania.

10. Súd nariadené pojednávanie odročil za účelom rozhodnutia o späťvzátí žaloby žalobcom, predmetné späťvzatie žaloby doručil stranám sporu a uložil im doručiť súdu v lehote 5 dní súhlas prípadne nesúhlas so späťvzatím žaloby v Zápisnici o pojednávaní zo dňa 17.09.2024, pričom na predmetné pojednávanie sa dostavili žalovaní 1/ a 2/ so svojimi právnymi zástupcami.

11. Inervenient v podaní zo dňa 17.09.2024 ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí. Zároveň navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Upozornil tiež na to, že sa o späťvzátí žaloby dozvedel 16.09.2024 v čase približne o 17:40 hod., kedy už bol právny zástupca intervenienta na strane žalovaného 1/ na ceste na pojednávanie vytýčené na deň 17.9.2024 o 9:00 hod., v dôsledku čoho vznikli intervenientovi na strane žalovaného 1/ trovy, ktoré si bude v tomto konaní uplatňovať.

12. Právny zástupca žalobcu sa podaním zo dňa 20.09.2024 rozsiahlo vyjadril k účasti strán sporu na pojednávaní s ohľadom na doručenie späťvzatia žaloby žalobcom a tiež sa vyjadril k trovám konania v súvislosti s aplikáciou § 257 CSP. Opakovane poukázal na svoje osobné a majetkové pomery, predovšetkým na to, že je vysokoškolským študentom. Je teda evidentné, že aktuálne nemá žiadny pravidelný mesačný príjem. Z uvedených dôvodov v predmetnom konaní bol aj oslobodený od platenia súdnych poplatkov, ako to aj vyplýva z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 6C/73/2021-79 zo dňa 13.04.2022. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl aj v konkrétnych okolnostiach prejednávaneho prípadu, keďže je možné ustáliť, že vznik dopravnej nehody, kvôli ktorej musel iniciovať toto súdne konanie, zavinil žalovaný 1/, keďže práve on bol ten, kto nedal prednosť v jazde jeho právnomu predchodcovi. To, že žalovaný 1/ subjektívne zodpovedá za majetkovú škodu spôsobenú pri predmetnej dopravnej nehode vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný 1/ ako vodič motorového vozidla bol uznaný vinným v priestupkovom konaní, v ktorom mu bola uložená aj bloková pokuta. Jeho právny predchodca, ako držiteľ poškodeného vozidla poskytol plnú súčinnosť za účelom riadneho vybavenia škodovej udalosti, či už pri jej nahlásení, ako aj pri vyhotovení zápisu o poškodení vozidla. Napriek tomu, že dopravnou nehodou poškodený subjekt poskytol potrebnú súčinnosť pri vybavovaní škodovej udalosti, právny predchodca intervenienta nevybavil predmetnú poistnú udalosť riadne a včas, hoci bolo evidentné, že došlo k výraznej škode na motorovom vozidle, o čom svedčí aj to, že predmetná udalosť mala byť likvidovaná formou totálnej škody. Mal za to, že za tohto skutkového stavu by bolo krajne nespravodlivé, až kruté sankcionovať ho aj povinnosťou nahradiť trovy konania protistrane, resp. intervenientovi. Na strane druhej treba dodať, že pri skúmaní existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa treba zohľadniť aj to, či prípadné nepriznanie trov konania by ovplyvnilo majetkové pomery úspešnej strany, a pokiaľ áno, akým spôsobom. Nepriznanie práva na náhradu trov konania voči jeho osobe by nebolo žiadnym citeľným zásahom napr. do majetkovej sféry intervenienta. Svoj názor opieral o fakt, že intervenient je významnou poist'ovňou zvučného mena, ktorej základný kapitál podľa verejne dostupných informácií činí sume 500 000 000,- Kč, teda prípadné nepriznanie jej práva na náhradu trov konania v žiadnom prípade ju nepostihne. Vyššie uvedené dôvody každý sám osebe (najmä však ich súhrn) považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý zakladá dôvod na použitie ust. § 257 CSP.

13. Žalovaný 1/ podaním zo dňa 20.09.2024 oznámil súdu svoj súhlas so späťvzatím žaloby a navrhol, aby súd konanie zastavil a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň uviedol, že v sporových konaniach sa okrem náhrady trov konania uplatňuje zásadou úspechu, kedy strane ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Zásada úspechu je v ustanovení § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku doplnená zásadou procesného zavinenia, pričom trovy konania je v takomto prípade povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.). Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súdna prax vo vzťahu k späťvzatiu žaloby a súvisiacemu zastaveniu konania zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Späťvzatie žaloby (návrhu), je dispozičným úkonom žalobcu ako „pána sporu“ (dominus litis). Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany. Ak napríklad žalovaná strana po podaní žaloby uhradí žalovanú sumu, prípade inak splní to, čoho sa žalobca domáhala, zodpovednosť za zastavenie konania nesie táto strana sporu. V tomto konaní však absentuje také správanie žalovaných, ktoré viedlo žalobcu k späťvzatiu žaloby. Žalovaní popierali nárok žalobcu, žalovaný 2/ taktiež namietal pasívnu vecnú legitímáciu a žalobca na základe vlastného rozhodnutia,

v dôsledku „prehodnotenia svojho procesného staviska zotrvať na podanej žalobe“ zobral žalobu v celom rozsahu späť. Nárok na náhradu trov je nárokom, ktorý vyplýva z procesného práva a nie z práva hmotného. Súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie a zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska. Žalobca teda nezobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany, ale v dôsledku vlastného rozhodnutia. K späťvzatiu žaloby došlo bez zavinenia žalovaných a procesné zavinenie za zastavenie konania je na strane žalobcu, preto neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 257 CSP.

14. Žalovaný 2/ podaním zo dňa 20.09.2024 oznámil súdu svoj súhlas so späťvzatím žaloby a navrhol, aby súd konanie zastavil a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň uviedol, že žalobca nezobral žalobu späť v dôsledku správania žalovaných, ale len na základe „prehodnotenia svojho procesného stanoviska“, teda v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 257 CSP, kedy súd stranám neprizná náhradu trov konania. V predmetnej veci, ktoré sa vedie od roku 2021, teda prehodnotenie procesného stanoviska po 3 rokoch trvajúceho konania nie je dôvod hodný osobitného zreteľa. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že právny zástupca žalobcu bol zároveň právnym predchodcom žalobcu, ktorý postúpil pohľadávku na žalobcu, pričom späťvzatie žaloby sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu snaží odôvodňovať tým, že mu jeho študijné povinnosti neumožňujú pokračovať v súdnom konaní, v ktorom nebol jeho výsluch ani navrhnutý, zároveň nakoľko bol právne zastúpený, tak nebol povinný sa zúčastňovať pojednávaní, teda prebiehajúce súdne konanie, ktoré sám inicioval nemohlo ovplyvniť jeho študijné povinnosti. Takáto argumentácia žalobcu je vyslovene účelovou.

15. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

17. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

18. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, zohľadňujúc aj súhlasy strán sporu so späťvzatím žaloby, konanie v súlade s ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku zastavil.

19. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa

21. Úspešnou stranou sporu v konaní bola strana žalovaných ako aj intervenienta, ktorí tak majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý procesne zavinił zastavenie konania. Je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania v prípade späťvzatia žaloby žalobcom na rozdiel od použitia zásady úspechu v zmysle § 255 CSP skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany. Žalobca nezobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany, ale v dôsledku vlastného rozhodnutia a to prehodnotenia svojho procesného stanoviska s ohľadom na jeho študijné povinnosti a to po takmer 3 rokoch od podania žaloby. Je preto irelevantné skúmať predmetné konanie z hľadiska hmotného práva a teda či by bol žalobca v konečnom rozhodnutí úspešný. Nie každú okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by inak úspešnej strane sporu súd náhradu trov nepriznal. K späťvzatiu žaloby došlo bez zavinenia žalovaných a procesné zavinenie za zastavenie konania je na strane žalobcu. V konaní súd na základe uvedeného nevzhliadol dôvody

hodné osobitného zreteľa. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepostupoval podľa § 257 CSP, nakoľko v prejednávanej veci súd takéto dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhladol.

22. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku upravuje moderačné právo súdu, ktoré sa uplatňuje výnimočne, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Ustanovenie § 257 CSP je procesnou normou umožňujúcou vziať do úvahy také okolnosti prípadu, ktorých zohľadnenie je vylúčené pri aplikácii striktného pravidla o procesnej zodpovednosti sporových strán za výsledok konania. Vyžaduje si to princíp spravodlivosti, ktorého zmyslom je zohľadniť osobitosť každého jednotlivého súdneho sporu a mnohorakosť životných situácií nepostihnuteľných generálne uplatniteľnou procesnou normou.

23. Súd v bode 20. predmetného uznesenia zdôvodňuje z akých dôvodov nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (II. ÚS 563/2011).

24. Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znáša svoje trovy konania sám, sa preto javí spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.

25. Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

26. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že okolnosti hodné osobitného zreteľa od začiatku spočívali v tom, že je študentom vysokej školy, nemá príjem a bol oslobodený od súdneho poplatku súd dáva do pozornosti prax všeobecných súdov, podľa ktorej oslobodenie od súdnych poplatkov nezakladá automaticky povinnosť súdu aplikovať § 257 Civilného sporového poriadku (napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Co 5/2017 z 31. marca 2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 102/2017 z 31. júla 2017). Navyiac, pokiaľ žalobca tvrdí, že v rámci konania o oslobodení od súdnych poplatkov súd skúmal jeho majetkové pomery, súd poznamenáva, že uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 6C/73/2021-79 o oslobodení žalobcu od povinnosti platiť súdne poplatky bolo vydané 13. apríla 2022 a o zastavení konania súd rozhoduje v mesiaci september 2024, pričom z uvedeného uznesenia vyplýva, že žalobca predložil tlačivo v ktorom uviedol predpokladaný dátum ukončenia štúdia v roku 2023, neskôr už svoje aktuálne pomery žiadnym spôsobom nepreukazoval. Navyše v konaní je zastúpený advokátom, pričom mu nebol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc. Je potrebné zdôrazniť, že ani z priznania nároku na bezplatnú právnu pomoc nie je možné automaticky vyvodiť, že osobné a majetkové pomery žalobcu odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu. Takýmto výkladom by bolo možné dospieť k záveru, že vždy, keď je strane priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, je táto skutočnosť dôvodom na aplikáciu § 257 CSP. V tejto veci súd nezistil ani existenciu takých výnimočných okolností, ktoré by bolo možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, teda dôvody spočívajúce v okolnostiach u strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie podľa ust. § 357 písm. a) CSP, v lehote do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.